

Homo illa fiet. Vivite, vivite
 Tuti, nocentes, impiosque
 Ambrosiis redimite crines
 Rosis; scelesti ducite nectaris
 Siticuloso pocula gutture,
 Noxis & admiscete noxas;
 Nulla reum pede poena certo
 Sectatur. Alti sit Deus arbiter
 Poli supremus, Cælicolûm plagas
 Effulgurantes grandiori
 Imperio regat; at profundi
 Devexa Mundi degener & vagas
 Reget catervas terrigenûm breve
 Lutum terentes, si feracis
 Jugeribus Libyæ Viator
 Insanienti linquat iter morâ
 Visurus arcto calle minuscultas
 Errare formicas, levique
 Sub Cereris titubare furto.
O! cæca vanæ præda superbiæ,
Abominandæ triste libidinis
Ludibrium, caliginosâ
Mens hominis tumultata nocte!
Talesne fœtus, talia flebili
Portenta profert ingeniosius
Partu cerebrum, pervicaxque
Sic Ratio Rationis alium
Ausis parentem prodigialibus
Laceffit? O qui languidus in scrobis
Pendes sepulchralis supremo
Margine, qui propioris Orci
Urges protervo jam pede limina
Horrenda, Vatum maxime, maxime
Dux impiorum, tunc ad imum
Usque Erebum rabidosque Manes
Contaminatam sponte animam feres,
Et sulphuratos immiserabili